

“ΑΤΤΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ, ΕΞΑΜΗΝΙΑ Β’.

Ο ἀνὰ χεῖρας περιοδικὸν διὰ τοῦ φύλλου τούτου συμπληρῶναι ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούνιον ἐκδόσεως αὐτοῦ, εἰσέρχεται δὲ εἰς τὴν δευτέραν. Τὸ διάστημα δὲν εἶνε βεβαίως μακρόν, ἀλλ’ ἡ κατ’ αὐτὸ ἐργασία καὶ ἡ ὑποδοχὴ ἥς ἔτυχε παρὰ τῷ κοινῷ, θὰ ἠδύναντο ἀναμφιβόλως νὰ παράσχωσι πολλὰς ἐλπίδας διὰ τὸ μέλλον. Διατοῦτο καὶ μετὰ πλείονος θάρρους εἰσέρχεται εἰς τὸ δεύτερον ἡμῖς τοῦ ἐνιαυσίου αὐτοῦ σταδίου, πεποιθὸς ὅτι τοῦτο ἔσται ἔτι μᾶλλον εὐοίωνον δι’ αὐτό. Ἐκδοθὲν κατ’ ἀρχὰς ὡς ἀπλοῦν εἰκονογραφημένον ὀκτασέλιδον ἑβδομαδιαῖον φύλλον, τὸ «Ἀττικὸν Μουσεῖον» ἔκρινεν ἐπάναγκες μετὰ μικρόν νὰ μεταρρυθμισθῇ, κατέστη δὲ εἰκονογραφημένη ἑλληνικὴ ἐπιθεώρησις, δωδεκασέλιδος, τρεῖς τοῦ μηνὸς ἐκδιδόμενη, χρησιμεύουσα δὲ ὡς ὄργανον τῆς παντοίας παρ’ ἡμῖν κινήσεως, κοινωνικῆς, φιλολογικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς, ἣν προσεπάθησε νὰ κατοπτρίξῃ εἴτε δι’ εἰκόνων σχετικῶν καὶ καταλλήλων, εἴτε διὰ τῆς ὕλης αὐτοῦ, μὴ παραλείπον συγχρόνως νὰ εἶνε κατὰ τὸ δυνατόν διὰ τὸν στερούμενον ὅπωςδήποτε καλλιτεχνικῶν ἀπολαύσεων τόπον ἡμῶν καὶ εἶδος καλλιτεχνικῆς πινακοθήκης, τερπνῆς ἅμα καὶ διδακτικῆς, καὶ ἐν γένει ὠφελίμου. Αἱ δυσχέρειαι πρὸς ἐπίτευξιν τοιούτου σκοποῦ, ἐν τῇ χώρᾳ ἰδίως ἡμῶν, ἐν ᾗ γνωστὴ εἶνε ἡ τε πενιχρότης ἀκόμη τῶν μέσων καὶ τῶν τεχνικῶν ὄρων τῆς ἐκδόσεως τοιούτου φύλλου ἡ ἀτέλεια, εὐνόητον ὅτι θὰ ἦσαν πολλά. Καὶ τοιαῦται δὲν ἔλειψαν ὄντως ν’ ἀναφανῶσι πλεῖσται καὶ δυσυπέρβλητοι, ἐξ ὧν οὐκ ὀλίγαι καὶ ὑφίστανται ἔτι καὶ σήμερον. Ἀλλ’ αὗται δὲν ἴσχυσαν νὰ ἔχωσιν ὡς ἀποτέλεσμα ἀποθάρρυνσιν ἢ δυσφορίαν τινά, καὶ κόποι δὲ καὶ δαπάναι, ὑπέρτερα κατὰ πολὺ τῶν ἀρχῇθεν ὑπολογισθέντων, κατεβλήθησαν, ὥστε τὸ φύλλον νὰ δυνηθῇ ὅσον ἔνεστιν, ἐν ἀρχῇ μάλιστα παντὸς ἔργου, νὰ προσεγγίσῃ εἰς τὸν ὀρισθέντα σκοπόν.

Κατὰ πόσον ἐπετεύχθη ἡ ὄχι τοῦτο, πολὺ καλλίτερον βεβαίως ἡμῶν θὰ ἠδύναντο νὰ λαλήσωσι τὰ κατὰ τὴν ἁ. ἑξαμηνίαν ἐκδοθέντα, ἀπὸ τῆς μεταρρυθμίσεως ἰδίως αὐτοῦ εἰς δεκαήμερον, φύλλα τοῦ περιοδικοῦ, ἐν οἷς πλοῦτος ὅλος εἰκόνων ἐπικαίρων ἢ καλλιτεχνικῶν, προσωπογραφιῶν ἡμετέρων ἢ ξένων ἐπιφανῶν ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν, τοπειογραφιῶν, παραστάσεων ποικίλων, γεγονότων τῆς ἡμέρας, ἐπιστημονικῶς διδακτικῶν ἢ ἄλλως ὅπωςδήποτε ἐνδιαφερουσῶν ἀφ’ ἑνός, ἀφ’ ἑτέρου δὲ παντοίων ἀρθρῶν, χρονογραφικῶν, ἐπιστημονικῶν ἢ φιλολογικῶν, διηγημάτων, ποιημάτων, κριτικῶν διατριβῶν, περιηγητικῶν ἀναμνήσεων καὶ ἐντυπώσεων, κοινωνικῶν μελετῶν, διαφόρων περιέργων, σκέψεων, πληροφοριῶν ὅπωςδήποτε ἀπεταμιεύθη. Καὶ ταῦτα εἰς φύλλον ἀνάλογον τοῦ ὁποίου εἴτε κατὰ τὴν τυπογραφικὴν φιλοκαλίαν, εἴτε κατὰ τὴν ποιότητα τοῦ χάρτου, εἴτε κατὰ τὴν ἐν γένει σύνθεσιν, εἴτε κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν ἐντοπίων ἢ τὴν τύπωσιν τῶν ξένων εἰκόνων, ἀμφιβάλλομεν ἂν ἐξεδόθη ἄλλοτ’ ἐν Ἑλλάδι.

Αἱ ἐλλείψεις ὑπῆρξαν βεβαίως καὶ αὗται ἱκαναί. Τοιαύτην δὲ κρίνομεν καλὸν ἰδίως ν’ ἀναφέρωμεν τὴν ἐνίοτε ἐπισυμβαίνουσαν ἀταξίαν περὶ τὴν ὠρισμένην ἡμέραν τῆς ἐκδόσεως τοῦ φύλλου. Ἀλλ’ ὁ γινώσκων ὅτι αἱ ἐν τῷ φύλλῳ δημοσιευθεῖσαι καὶ δημοσιευόμεναι ἐγγύριοι εἰκόνες δὲν ἀφορῶσι μόνον εἰς πράγματα ἐνδιαφέροντος καὶ χαρακτῆρος τοπικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα παρασκευάζονται διὰ τῶν νεωτάτων πρὸς τοῦτο εὐρωπαϊκῶν συστημάτων, καὶ αἱ πλεῖσται δὲ τῶν παγκοσμίου ἐνδιαφέροντος, ὅσας τις σχετίζονται πρὸς γεγονότα τῆς ἡμέρας, καὶ ἂν λαμβάνονται ἐκ τῶν ξένων φύλλων, ἐνταῦθα καὶ αὗται σχεδιάζονται καὶ ἐπεξεργάζονται, αἱ δὲ παρομαρτοῦσαι δυσκολίαι καὶ τ’ ἀπαιτούμενα ὑλικά χρειώδη καὶ ὁ δέσων καιρὸς δὲν εἶνε δυνατόν οὔτε ὀλίγα οὔτε ὠρισμένα νὰ εἶνε, ἀναμφιβόλως θὰ ἔκρινε καὶ αὐτὴν, καὶ πᾶσαν ἄλλην ἑλλειψιν οἷανδήποτε, ἀσήμαντον καὶ ἀναξίαν λόγου ἐντελῶς.

Ἀντὶ ὧν τῶν ἀπαραιτήτων καὶ ἀναποφεύκτων εἰς τὰ πρῶτα βήματα τοιούτων ἐπιχειρήσεων ἐλλείψεων, θὰ ἤρκει καὶ μόνον ἀπλοῦν βλέμμα νὰ ρίψῃ τις εἰς τὸν πίνακα τῶν περιεχομένων τῆς ἀ. ἑξαμηνίας, διὰ νὰ κρίνῃ περὶ τῆς καθόλου ἀξίως τοῦ περιοδικοῦ ὡς εἰκονογραφημένου ἐλληνικοῦ φύλλου, περὶ ἧς περιττὸν κρίνομεν νὰ εἰπῶμεν τι· ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν δὲ καὶ μόνον τὰ ὀνόματα τῶν συνεργασθέντων ἐν αὐτῷ κατ' αὐτὴν θὰ ἠδύναντο νὰ περιάψωσιν εἰς πᾶν φύλλον σημασίαν φιλολογικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν οὐ τὴν τυχοῦσαν, νὰ ἐμπνεύσωσι δὲ εἰς πάντας πεποιθήσιν περὶ τῆς εὐδοκίμησης καὶ ἐπιτυχίας του. Εἰς τὸ ἀνὰ χεῖρας περιοδικὸν συνειργάσθησαν κατὰ τὴν ἀ. ἑξαμηνίαν ἐπιστήμονες ὡς οἱ κ.κ. Ὅθων Ρουσόπουλος, Ραϊνόλδος Δημητριάδης, Μ. Λιτιάδης Βρατσάνος, Νεοκλῆς Καζάκης, Σπυρίδων Μηλιαράκης, Πέτρος Ἀποστολίδης, Ἀντώνιος Ροντήρης, κλπ., διηγηματογράφοι, χρονογράφοι καὶ λόγιοι ἐν γένει ὡς οἱ κ.κ. Μιχαὴλ Μητσάκης, Στέφανος Ξένος, Π. Ι. Φέρμος, Χαραλάμπης Ἀννίνος, Θεόδωρος Βελλιανίτης, κλπ., ποιηταὶ ὡς οἱ κ.κ. Ἀριστομένης Προβελέγιος, Κωστής Παλαμᾶς, Ἀχιλλεὺς Παράσχος, Ἰωάννης Πολέμης, Δ. Ταγκόπουλος, Λάμπρος Ἀστέρης, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μᾶλλον γνωστῶν καὶ διαπρεπῶν ἐν τοῖς γράμμασι παρ' ἡμῖν, τιμήσαντες τὸ φύλλον καὶ μετὰ προθυμίας δεχθέντες νὰ συνδράμωσιν ἐν τῇ ἀναγνωρίσει τῆς κοινωφελείας του αὐτό, ἐφ' ᾧ καὶ ἐκφράζεται αὐτοῖς διάπυρος εὐγνωμοσύνη. Καὶ εἰς πλείστους δὲ τῶν νεωστὶ ἤδη εἰσερχομένων ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς εἰς τὸ στάδιον τῶν γραμμάτων φιλοξένους παρέσχε τὸ «Ἀττικὸν Μουσεῖον» τὰς στήλας αὐτοῦ, καὶ ἐν αὐτῷ ἐδημοσίευσαν ἀξιόλογα λίαν δοκίμια πολλοὶ αὐτῶν, ὡς οἱ κ.κ. Κ. Δ. Κρυστάλλης, Κ. Ι. Πρασσᾶς, Α. Γραικὸς (ἐκ Κερκύρας), Ἀντώνιος Θ. Σπηλιωτόπουλος, Γ. Β. Τσοκόπουλος, καὶ ἄλλοι, εὐελπί ὑποσχόμενοι τὸ μέλλον. Καὶ ξένων δ' οὐχ ἦττον συγγραφέων ἐκ τῶν διασημοτάτων ἔργα πλείστα καὶ κάλλιστα ἐδημοσίευσεν, μετ' ἐπιμελείας περισυλλέγον αὐτὰ ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων καὶ μείζονα φιλολογικὴν ἀξίαν κεκτημένων, οἷα τὰ τῶν Ἐδοάρδου Πίου, Ἀλφόνσου Δωδέ, Κατούλλου Μανδῆς, Ἀρμάνδου Σιλβέστρ, Γκαβαρνί, Ἀλφρέδου Μυσσέ, Λέοντος Τολστόι, κλπ., δύο δὲ ἐκτενῆ μυθιστορήματα, τοῦ περιφήμου ρώσου συγγραφέως Ἰβάν Τουργένιεφ τὸν «Πρῶτον Ἑρωτα», καὶ τοῦ Ἀλφόνσου Δωδέ τὸν πολύκροτον «Νουμᾶν Ρουμεστάν», μέλλοντα νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ κατὰ τὴν β'. ἑξαμηνίαν. Καθόλου δ' ἐφιλοτιμήθη νὰ παράσχῃ δείγματα ζωῆς καὶ ἀκμῆς τοιαῦτα, ὥστε νὰ δυνηθῇ νὰ καταλεχθῇ μεταξὺ τῶν καλύτερον ἐκπροσωποῦντων τὴν παρ' ἡμῖν πρόδον τοῦ τύπου ὀργάνων του.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ Β' ΕΞΑΜΗΝΙΑΝ ΤΟ "ΑΤΤΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ",

θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐκδιδόμενον τρεῖς τοῦ μηνὸς ἀνελλιπῶς καὶ ἐπιμελῶς ὡς μέχρι τοῦδε. Θὰ εἰσαγάγῃ πλείστας μεταρρυθμίσεις καὶ βελτιώσεις, ἅς ἡ πείρα ἀπέδειξεν ὡς ἀναγκαίας διὰ τὴν τελειοποίησιν αὐτοῦ. Θὰ κανονίσῃ τὰ κατὰ τὴν ἑκδοσιν αὐτοῦ τακτικώτερον καὶ ὀριστικώτερον. Θὰ ἐκπλήξῃ διὰ τῆς συνεχοῦς δημοσίευσσεως καὶ τῆς ἐπεξεργασίας τῶν ἀναφερομένων εἰς πρόσωπα ἢ γεγονότα ἐπικαίρων εἰκόνων ἐγχωρίου ἢ διεθνούς ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ξένων καλλιτεχνικῶν ἢ ἄλλως περιέργων καὶ χρησίμων. Θὰ εὐρύνη τὸν κύκλον τῶν θεμάτων εἰς ᾧ θ' ἀσχολῆται ἔτι μᾶλλον καὶ θὰ καταστῇ ποικιλώτερον, ἐπαγωγώτερον, χρησιμώτερον, ζωηρότερον, τερπνότερον καὶ διδακτικώτερον. Θὰ πολλαπλασιάσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν συνεργατῶν αὐτοῦ καὶ θὰ καταστῇ ἀληθὲς ἀποπτερον τῆς πνευματικῆς παρ' ἡμῖν κινήσεως. Θὰ εἶνε ἐνήμερον καὶ διὰ τῶν εἰκόνων καὶ διὰ τῆς ὕλης του εἰς πάντα τὰ σχετιζόμενα ὅπωςδήποτε πρὸς τὸν τόπον ἡμῶν ἢ τὴν ἐν τῷ κόσμῳ ζωὴν ἐν γένει ζητήματα. Θὰ διατηρήσῃ τὴν αὐτὴν, καὶ μείζονα ἔτι εἰ δυνατόν, τυπογραφικὴν τελειότητα, λαμπρότητα χάρτου, κομψότητα καὶ φιλοκαλίαν.

**ΘΑ ΚΑΤΑΣΤῆ ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΑ ΔΕΙΟΝ
τῆς θερμῆς ὑποστηρίξεως, τῆς εὐλικρινοῦς ἀγάπης, τῆς ἀδιαπτώτου εὐνοίας
ΟΔΟΥ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ**

ΛΟΓΙΟΙ ΑΝΔΡΕΣ, ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ, ΠΟΙΗΤΑΙ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ

ΥΠΟΣΧΕΘΕΝΤΕΣ ἡΜΙΝ ΤΗΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΕΞΑΜΗΝΙΑΝ

Χ. ΑΝΝΙΝΟΣ, Α. ΑΝΓΩΝΙΑΔΗΣ, Ν. ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΝΗΣ, ΣΙΜΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΝΗΣ, ΠΕΤΡΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΝΗΣ, ΛΑΜΠΡΟΣ ΑΣΤΕΡΗΣ,
Θ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ, Μ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ, Α. ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ, ΑΝΑΣΤ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ, ΡΑΙΝΟΔΑΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
ΛΑΜΠΡΟΣ ΕΝΥΑΛΗΣ, ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΖΑΔΟΚΩΣΤΑΣ, ΤΙΜΟΛΕΩΝ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΗΜ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΚΑΖΑΖΗΣ,
Ι. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ, Δ. ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ, Δ. Α. ΚΟΡΟΜΙΛΛΑΣ, Ι. ΚΟΝΔΥΛΑΚΗΣ, Δ. ΓΡΑΙΚΟΣ,
Κ. Δ. ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ, ΣΠ. Π. ΛΑΜΠΡΟΣ, Δ. Π. ΛΑΜΠΡΟΣ, ΓΕΡ. ΜΑΡΚΟΡΑΣ, Δ. ΜΑΡΓΑΡΗΣ, Α. ΜΗΔΙΑΡΑΚΗΣ,
ΣΠ. ΜΗΔΙΑΡΑΚΗΣ, ΜΙΧΑΗΛ ΜΗΤΣΑΚΗΣ, ΑΛΕΞ. ΜΩΡΑΙΤΙΔΗΣ, ΣΤ. ΞΕΝΟΣ, Κ. ΞΕΝΟΣ, ΑΧ. ΠΑΡΑΣΧΟΣ,
ΦΙΛΟΠΟΙΜΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΙΔΗΣ, Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ, ΑΔ. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ, ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΡ. ΠΕΤΣΑΛΗΣ,
Κ. Ι. ΠΡΑΣΣΑΣ, ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ, ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΟΝΤΗΡΗΣ, ΟΘΩΝ Α. ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ, Θ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ,
Χ. ΣΑΜΑΡΤΣΙΔΗΣ, Ν. ΣΠΑΝΔΩΝΗΣ, ΑΝΤΩΝΙΟΣ Θ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ, Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ,
Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΔ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ.